

פרק לה

פרוצידורה פלילית (שחרור בערבות)

פקודה בנידון שחרורם בערבות של אנשים שנאשמו או נתחייבו בעברות פליליות.

פרק 5ה

פקודה

תס' 35 לש' 1927

[1 נובמבר, 1927]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת הפרוצידורה הפלילית (שחרור בערבות).

בקשה בדבר
שחרור בערבות

2. (1) בקשה בדבר שחרור בערבות אפשר להגישה —

(א) כשהעברה נידונה על יסוד כתב האשמה, —

(i) לשופט השלום המנהל את החקירה המוקדמת, מקום שהנאשם לא נמסר לדין,

(ii) אם נמסר הנאשם לדין, תוגש הבקשה לשופט השלום שערך את החקירה המוקדמת, ואם דחה אותו שופט שלום את הבקשה, תוגש לנשיא בית המשפט המחוזי שלפניו נמסר הנאשם לדין,

(iii) אם נתחייב הנאשם בדין והגיש ערעור על כך, תוגש הבקשה לנשיא בית המשפט המחוזי שחייבו בדינו, ואם דחה אותו נשיא את הבקשה, תוגש לזקן השופטים או לשופט הראשון של בית המשפט העליון;

(ב) כשהעברה נידונה ע"י שופט שלום, —

(i) לשופט השלום אשר ישפוט את הנאשם,

(ii) אם נתחייב הנאשם בדין והגיש ערעור על כך, תוגש הבקשה לשופט השלום שחייבו בדין, ואם דחה אותו שופט שלום את הבקשה, תוגש לנשיא בית המשפט המחוזי אשר ידון בערעור.

(2) שופט או שופט שלום שהוגשה לפניהם בקשה לשחרור בערבות ע"י אדם שערער על פסק דין של מאסר או של עבודת פרך לא יעיינו בבקשה אלא אם כן נמסרה לקטיגור הודעה בדבר הבקשה עשרים וארבע שעות מראש, או אם יהיה הקטיגור מצוי במעמד העיון בבקשה.

3. (1) מי שנאשם בעברה שנענשים עליה בעונש מיתה לא ישוחרר שחרור בערבות בערבות בשום שלב משלבי המשפט.

(2) מי שנאשם בעברה שאין נענשים עליה בענש מיתה ובשעת החקירה המוקדמת טפלו עליו עברה שנענשים עליה בענש מיתה, או שנמסר לדין, עם תום אותה החקירה, על עברה שנענשים עליה בעונש מיתה, או אם לא נמסר לדין על עברה כזאת ונאשם אחר כך באותה עברה עפ"י כתב האשמה מאת היועץ המשפטי, חייב שופט השלום שערך את החקירה המוקדמת לבטל את הערבות, אם שוחרר הנאשם בערבות, ולשימו במשמר.

(3) מי שנאשם בעברה של מעשה אלמות שנענשים עליה בעבודת פרך לעשר שנים או ליותר לא ישוחרר בערבות ע"י שופט שלום, אלא שיכול נשיא בית המשפט המחוזי אשר בפניו יהא נידון הנאשם לכשימסר לדין, לשחרר את הנאשם בערבות לפני שנמסר לדין.

(4) בהתחשב עם הוראות הסעיף-הקטן הקודם, הרי אם נאשם אדם בעברה שנענשים עליה במאסר לתקופה העולה על שלש שנים, יכול שופט השלום העורך את החקירה המוקדמת לשחרר את הנאשם בערבות, אם ייטב הדבר בעיניו.

(5) נאשם אדם בעברה שלא ממין העברות שזכרו בסעיפים-הקטנים הקודמים, הרי שופט השלום שבפניו הובא הנאשם למשפט או לשם מסירה לדין ישחרר את הנאשם בערבות, חוץ אם ראה השופט טעם שלא לנהוג כן.

(6) בהתחשב עם האמור לעיל יש לשחרר אדם בערבות בכל עת, ומשהוחלט כך יוצא לחפשי מהמשמר או מבית הסוהר, כשאין הוא עצור שם מסבה אחרת.